

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:
Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Martí Gironell

L'any del llibre

En aquests temps de pandèmia que hem viscut –i vivim encara– s'ha demostrat que el llibre ha omplert el buit de la solitud, ha escurçat les distàncies, ha permès sortir de casa per viure altres vides, per viatjar arreu i a d'altres èpoques, i fer-ho sense por malgrat el confinament. Em direu que això ja ho sabem, que aquesta possibilitat que ofereix el llibre ja la coneixíem. Entesos. Però trobo que sovint convé recordar allò que moltes vegades, per molt conegut o massa obvi, oblidem. En aquests últims mesos els que no se n'han cansat de dir-ho, de proclamar-ho, de fer-ho saber, de recordar-nos-ho, els que han lluitat a peu i a cavall des de les seves talaies, això vol dir: des de darrere els taulells de les llibreries, aquests han sigut els i les llibreters. No em direu, doncs, que els que treballen perquè ens arribin aquests artefactes comunicatius tan poderosos que són els llibres, que tenen aquest poder de generar emocions, d'enriquir-nos, d'eixamplar les nostres mires, de fer-nos viatjar, de fer-nos créixer, de fer-nos viure de manera segura... No em direu pas, doncs, que no són dignes de tenir-los presents. Avui i cada dia. Perquè ens convé llegir per enfortir l'esperit crític i perquè ens conforta l'ànima. I això ho fan possible les llibreries amb la col·laboració dels escriptors, dels periodistes, dels editors i dels lectors. Un exèrcit d'artistes que per combatre el virus de la ignorància, del desconeixement, només disposen d'una única arma, d'una única eina: el llibre. Fem que aquest any que comença també sigui l'any del llibre.

EDITORIAL

La cacera de bruixes contra Assange

■ La decisió de la justícia britànica de denegar l'extradició de Julian Assange als Estats Units és tan sols una petita treva en el calvari de l'activista d'ençà que el Pentàgon el va declarar una amenaça per a la seguretat nacional. La magnitud de la maquinària presumptament legal desplegada per capturar el fundador de Wikileaks i anul·lar la seva capacitat d'influència podria fer pensar que ens trobem davant un perillós criminal. L'únic pecat original d'Assange, però, va consistir a posar al descobert les innumerables operacions encobertes patrocinades pel govern nord-americà i pels seus aliats, una acció a la qual s'han afegit després posicionaments que han

convertit el 'hacker' en un personatge incòmode per al sistema establert. També per a l'Estat espanyol d'ençà que va fer servir les xarxes socials per pronunciar-se en contra de la repressió de l'independentisme català. Després que els nord-americans el van posar sota el seu punt de mira, la persecució no ha parat d'afegir adeptes. Un procés que ha implicat en primer lloc el Regne Unit, que va condemnar-lo a un any de presó per haver vulnerat la llibertat provisional però que no va poder impedir que l'ambaixada de l'Equador li donés asil durant set anys. Després, el govern de Suècia es va involucrar en la cacera de bruixes reclamant-lo per suposats abusos sexuals que mai

s'han arribat a provar. Ara, després d'una captura que va ser precedida de fortes pressions al govern equatorià perquè aixequés la seva protecció diplomàtica, Assange s'enfronta a unes acusacions per espionatge que li podrien costar una sentència de cent setanta-cinc anys de presó. La història és plena de personatges que inicialment van ser demonitzats pels poders establerts i que amb el pas del temps han adquirit la dimensió heroica que els pertocava. Segurament aquest serà el cas d'Assange, independentment del desenllaç judicial, tal com va passar a Edward Snowden, que va revelar el sistemàtic espionatge dels EUA a internet i va acabar exiliat a Rússia.

La foto

Essencials. Un home fulleja un llibre en una llibreria del centre de Barcelona. Els llibreters es reivindiquen essencials i no entenen que hagin de tancar els caps de setmana ■ MARTA PÉREZ / EFE

La frase del dia

Bernat Solé

CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR, RELACIONS INSTITUCIONALS I TRANSPARÈNCIA

“Amb les restriccions anunciades, avui les eleccions es podrien celebrar”

De set en set

El violoncel·lista i home de pau Pau Casals va comprar l'any 1909 una casa a tocar del mar a Sant Salvador, al Vendrell, i la va convertir en la seva llar. Allà va anar acumulant records i també una col·lecció d'art català de finals del segle XIX (amb obres de Rusiñol, Ramon Casas, Apel·les Fenosa i Joaquim Mir, entre d'altres). Aquella va ser la seva residència fins al 1939, quan va marxar a l'exili. Però amb la voluntat de preservar la casa i que aquesta fos el testimoni de la seva estima per Catalunya, el 1972 va crear una fundació, juntament amb la seva dona, per convertir la casa en un museu. I ara fa

Pau Casals

vint anys es va rehabilitar l'edifici amb un projecte museogràfic que, a més del seu patrimoni material, també ha servit per fer-nos partícips del seu enorme llegat humà. Recentment declarat museu d'interès nacional, el de Pau Casals iniciarà aquest febrer un nou projecte de renovació museogràfica i de restauració de la casa. Coincidirà amb el cinquantè aniversari d'un dels fets més cèlebres de la seva trajectòria: l'entrega de la Medalla de la Pau a la seu de les Nacions Unides, en reconeixement de la seva lluita per la pau, la justícia i la llibertat. Un moment que serà recordat especialment pel discurs del músic (“Soc català. Ca-

talunya és avui una regió d'Espanya. Però què ha estat Catalunya? Catalunya ha estat la nació més gran del món [...] I fou al meu país on van existir les primeres nacions unides. En aquell temps –segle XI– van reunir-se a Toluges, avui França, per parlar de la pau...”). L'actualització museogràfica que emprendre ara el Museu Pau Casals serà una bona eina per continuar acostant la seva vàlua humana, que continua més vigent que mai. Pau Casals va viure unes situacions vitals i polítiques determinades, molt diferents de les actuals, però ja voldríem el seu compromís en la nostra classe política d'avui.

Carina Filella

